

PLENAIR – deel 3

Lezing

Mildheid, begrip en dialoog: bouwstenen voor sterke zorgrelaties bij niet-aangeboren hersenletsel

Linus Vanlaere

Wie met een niet-aangeboren hersenletsel door het leven moet, ondervindt hoe alles anders wordt. Dat is precies zo voor alle betrokkenen in diens context. Relaties staan onder druk. Rollen – die van ouder, van partner, van vriend – staan onder druk. En daarmee zingeving, waardigheid en erkenning (als de ervaring om gezien te worden als persoon en van tel te zijn). Om met elkaar in verbinding te blijven is het zo belangrijk om de dialoog aan te gaan, om naar elkaar te blijven luisteren en om vrijmoedig te spreken.

In zijn bijdrage gaat Linus Vanlaere vanuit de zorgethiek op zoek naar hoe we met elkaar in dialoog kunnen blijven. Hij probeert praktische sleutels aan te reiken om die dialoog verdiepend en verbindend te laten zijn. Ook staat hij stil bij de voorwaarden die nodig zijn om dat te doen. Het klinkt gek, maar de belangrijkste voorwaarde is misschien wel dat zorgdragers zich blijven oefenen in niet-perfect-zijn. Vooral de kleine ondeugd van de middelmatigheid helpt om kwetsbaar met elkaar verbonden te zijn.

Met de steun van